

(مقاله پژوهشی)

تأثیر صمغ های بومی (کتیرا، فارسی و مرو) بر پایداری نوشیدنی پیناکولادا بر پایه آب پنیر و مقایسه آن با صمغ تجاری

بهاره دهقان^۱، رضا اسماعیل زاده کناری^{۲*}، زینب رفتنی امیری^۲

۱- دانش آموخته دکتری، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران.

۲- استاد، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۰/۱۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۱/۱۸

DOI: 10.30495/jfst.2022.1948714.1770

چکیده

به کارگیری آب پنیر به عنوان محصول جانبی کارخانجات لبنی در فرمولاسیون نوشیدنی میوه ای، با داشتن ارزش تغذیه ای بالا بهترین راه برای برگرداندن آن به جیره غذایی انسان می باشد. بی ثباتی کلونیدی و یا دوفاز شدن یک مشکل اساسی در تهیه نوشیدنی بر پایه آب پنیر می باشد. با توجه به افزایش روزافزون مصرف هیدرو کلونیدها در صنایع غذایی و قیمت بالای صمغ های تجاری، به کارگیری و استفاده از صمغ های بومی اهمیت فراوانی یافته است. تأثیر افزودن صمغ های بومی (ترکیبی از کتیرا، فارسی و مرو) و صمغ تجاری (پکتین) در پایداری نوشیدنی، ویسکوزیته، مقادیر پتانسیل زتا و رنگ نوشیدنی بررسی گردید. نهایتاً نمونه ها از لحاظ ویژگی های چشمایی مورد ارزیابی حسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که کمترین آب اندازی (۴/۲ درصد) مربوط به نمونه حاوی صمغ تجاری و بیشترین آن (۹۲ درصد) مربوط به نمونه شاهد (بدون صمغ) بود ($P < .05$). هرچند این اختلاف در بین نمونه های تجاری و بومی معنی دار نبود. بیشترین میزان پتانسیل زتا (۱۹/۷-) و ویسکوزیته (۶۰/۳)، به ترتیب مربوط به نمونه حاوی صمغ تجاری و صمغ های بومی بود. از نظر اکثر ویژگی های حسی، نوشیدنی حاوی صمغ های بومی و تجاری امتیازات خوبی کسب کردند و می توانند به عنوان نمونه های خوب معرفی گردند. با توجه به یافته های این بررسی، تولید نوشیدنی پیناکولادا (ترکیبی از آب میوه نارگیل و آناناس) بر پایه آب پنیر با کمترین میزان رسوب و دوفاز شدن با استفاده از ترکیبی از صمغ های بومی امکان پذیر می باشد.

واژه های کلیدی: نوشیدنی، آب پنیر، آناناس و نارگیل، پایدارسازی، هیدرو کلونیدها.

۱-مقدمه

نوشیدنی شیرمیوه‌ای را می‌توان به صورت سامانه‌های مایع پروتئینی اسیدی شده با پایداری و گرانروی مشابه شیر طبیعی توصیف کرد که معمولاً از یک فاز لبنی (شیر، آب پنیر، تراویده شیر و ...) به همراه یک محیط اسیدی (قطعات میوه، پالپ میوه، کنسانتره یا آبمیوه تازه و ...) تشکیل شده‌اند که می‌توانند حاوی مواد طعم‌دهنده، شکر و پایدارکننده نیز باشند. امروزه نوشیدنی‌های لبنی تهیه شده از شیر و آب پنیر نه تنها از نظر تحقیقات علمی بلکه در بازار تجارت جهانی رونق فراوانی یافته‌اند (۱۳). مهم‌ترین عوامل موثر بر اقبال این محصولات، اثرات سلامتی‌بخش، ویژگی‌های تغذیه‌ای مطلوب به دلیل وجود پروتئین‌های محلول در آب با ارزش بیولوژی بسیار بالا، خصوصیات حسی منحصر به فرد و افزایش ماندگاری آن‌هاست. از طرفی با استفاده از آب پنیر در نوشیدنی میوه‌ای، علاوه بر بالا بردن ارزش تغذیه‌ای نوشیدنی، یکی از مشکلات اصلی کارخانجات لبنی (فاضلاب‌ها) حل شده و از آلودگی محیط زیست جلوگیری می‌گردد (۲۲). آب میوه‌ها به دلیل داشتن مواد مغذی مفید (داشتن ترکیبات زیست فعال از جمله ترکیبات فنولیک) و یک پروفایل طعمی جذاب می‌تواند محیطی ایده آل برای ترکیبات سلامتی بخش فراسودمند برای همه گروه‌ها سنی باشد (۱۸). نوشیدنی میوه‌ای پیناکولادا مخلوطی از آب میوه آناناس و نارگیل می‌باشد (۲۷). مصرف کنندگان آگاه، بدنبال نوشیدنی‌هایی با مقادیر بالاتر از مواد مغذی (به عنوان مثال، پروتئین‌ها، ویتامین‌ها و مواد معدنی) و ترکیبات فعال زیستی (به عنوان مثال، فنولیکها و کاروتنوئیدها) هستند. در این راستا، نوشیدنی‌های لبنی تولید شده با آب پنیر و آب میوه به ترتیب منبع پروتئین‌هایی با ارزش بیولوژیکی بالا و ترکیبات فعال زیستی هستند (۹). با این وجود، استفاده از آب پنیر برای تولید این نوشیدنی‌ها به دلیل بی‌ثباتی کلونیدی (تجمع پروتئین) یک مشکل اساسی است. تجمع پروتئین آب پنیر عمدتاً توسط بتا لاکتوگلوبولین ایجاد می‌شود که ثبات کلونیدی را کاهش می‌دهد و ظاهر نامطلوب را نشان می‌دهد. هرچند پایداری کم، بافت نامطلوب و کیفیت حسی نامطلوب، به ویژه در مقادیر pH پایین، چالش‌های اصلی در

نوشیدنی‌های مبتنی بر پروتئین آب پنیر است، امات تشکیل کمپلکس پروتئین آب پنیر و پلی ساکاریدیکی از راه‌هایی است که برای غلبه بر این چالش‌ها استفاده شده است (۲۹). کمپلکس در نتیجه فعل و انفعالات الکترواستاتیک بین سطح دارای بار مثبت پروتئین‌ها و آنیونی پلی ساکاریدها اتفاق می‌افتد (۲۶). ایران دارای انواع زیادی از صمغ‌های بومی است. صمغ فارسی، صمغی شفاف است که از تنه و شاخه‌های درخت بادام کوهی با نام علمی *Amygdalus scoparia Spach* ترشح می‌شود که آن را با نام‌های مختلفی از جمله صمغ فارسی، زدو، جدو، انگوم و یا صمغ قرصیا می‌شناسند. این صمغ همانند سایر صمغ‌ها در آب، محلول‌های چسبنده و گرانرو تولید می‌کند و دارای کاربردهای دارویی، صنعتی و غذایی است (۱). صمغ کتیرا از خشک شدن شیره متشرحه از گیاه آستراگالوس به دست می‌آید. این صمغ پلی ساکارید آنیونی بوده و از دو قسمت باسورین (جزء نامحلول در آب) و تراگاکانتین (جزء محلول در آب) تشکیل شده است. صمغ کتیرا با توجه به خصوصیات کاربردی و مناسب آن شامل مقاومت بالا در برابر اسید و حرارت، به طور گسترده در صنایع غذایی و داروسازی به عنوان پایدارکننده، امولسیفایر و غلظت دهنده مورد استفاده قرار می‌گیرد (۱۶). دانه مرو (دانه مریم گلی) با نام علمی *Salvia macrosiphon Boiss* از تیره نعناعیان می‌باشد که به راحتی در آب متورم شده و موسیلاژ می‌دهد. مانوز (۳۱/۶۹٪) و گالاکتوز (۳۷/۴۲٪) بخش اعظمی از کربوهیدرات‌های موجود در صمغ دانه مرو را تشکیل می‌دهند (۴). Abbasi و محمدی (۲۰۱۳) در بررسی تاثیر انواع صمغ‌های تجاری و بومی بر پایداری فیزیکی، و برخی ویژگی‌های رئولوژی و حسی مخلوط شیر آب پرتقال گزارش کردند که صمغ فارسی و بخش محلول صمغ فارسی به ترتیب در غلظت ۲/۲ و ۱ درصد، و همچنین ترکیبی از تراگاکانتین و بخش محلول صمغ فارسی (به صورت ترکیبی با نسبت ۸۰:۲۰) در غلظت ۳۷/۳۷ درصد سبب پایداری نوشیدنی می‌شود (۱). در این تحقیق تلاش بر آن بوده است که تا برای اولین بار از مخلوط آبمیوه آناناس و نارگیل (پیناکولادا) که دارای پروفایل طعمی جذاب است برای تولید نوشیدنی جدید بر پایه آب پنیر تهیه گردد.

و ترکیبی تهیه و بهترین فرمول (شامل ترکیبی از ۶۶/۶٪ کتیرا + ۲۳/۷٪ صمغ فارسی + ۹/۷٪ مرو) از نظر کم‌ترین درصد رسوب و جدایی فاز انتخاب گردید. نمونه اول شامل ۰/۴۸ درصد ترکیبی از صمغ‌های بومی و نمونه دوم شامل ۰/۲ درصد صمغ تجاری پکتین می‌باشد. نمونه سوم بدون صمغ بوده و به عنوان نمونه شاهد در نظر گرفته شده است. آب تا وزن نهایی ۱۰۰ گرم به فرمول اضافه شد. ترکیب نهایی در یک ترمومیکس (Vorwerk آلمان) با بالاترین سرعت (در ۸۰ درجه سانتیگراد به مدت ۴ دقیقه) مخلوط و پاستور شد.

۲-۳- رسوب‌گذاری

جهت بررسی پایداری نمونه‌ها در حین نگهداری، میزان رسوب پروتئین‌ها و دیگر اجزایی که در حین نگهداری تیمارها رسوب کرده‌اند را اندازه‌گیری می‌کنیم. برای اندازه‌گیری میزان دو فاز شدن یا همان رسوب نمونه‌های مختلف نوشیدنی، نوشیدنی‌های میوه‌ای بر پایه آب پنی را داخل لوله آزمایش شیشه‌ای پر شده و به مدت ۷ روز در دمای اتاق نگهداری می‌شوند (۲۸). درصد جداسازی سرم با فرمول زیر محاسبه می‌گردد:

$$100 \times \frac{\text{ارتفاع کل نمونه}}{\text{ارتفاع مایع رویی}} = \text{جداسازی فاز } (\%)$$

۲-۴- اندازه‌گیری پتانسیل زتا نوشیدنی

برای اندازه‌گیری پتانسیل کلی زتای نوشیدنی، نمونه با آب دیونیزه، ۹ برابر رقیق شده و در ظرف مخصوص دستگاه اندازه‌گیری پتانسیل زتا قرار می‌گیرند و به این وسیله پتانسیل زتا هر یک از نوشیدنی‌ها اندازه‌گیری می‌شود (۱۷).

۲-۵- گرانروی

برای اندازه‌گیری گرانروی از دستگاه ویسکومتر بروکفیلد استفاده می‌گردد. در این آزمون پس از آزمونهای اولیه، اسپیندل مناسب جهت اندازه‌گیری ویسکوزیته انتخاب می‌شود. کلیه آزمون‌ها در دمای اتاق (۲۰ درجه سانتی‌گراد) و با شرایط یکسان انجام می‌گردد، به طوری که ویسکوزیته نمونه‌ها در سرعت ۶۰ دور در دقیقه و پس از گذشت ۱۵ ثانیه از چرخش اسپیندل قرائت می‌شود (۲).

دو فاز شدن یکی از مشکلات عمده در نوشیدنی لبنی اسیدی است که این مسئله ناشی از pH پایین، دافعه الکتروستاتیک و گرانروی پایین و رسوب و بهم‌پیوستن پروتئین‌ها اتفاق می‌افتد. در نتیجه برای به دست آوردن نوشیدنی با بیش‌ترین پایداری و قوام مناسب از ترکیبات آب دوست کلونیدی استفاده می‌گردد. با توجه به اهمیت هیدروکلونیدها در صنایع غذایی و قیمت بالای این ترکیبات، توجه به صمغ‌های بومی به شدت گسترش یافته است. بنابراین هدف اصلی در این پژوهش مقایسه هیدروکلونیدهای بومی (کتیرا، فارسی و مرو) با هیدروکلونید تجاری (پکتین) بر ارزیابی حسی و خصوصیات فیزیکی نوشیدنی می‌باشد.

۲- مواد و روش‌ها

۲-۱- مواد مورد استفاده

صمغ دانه مرو از بازار محلی آمل خریداری گردید و به روش Bostan و همکاران (2010)، استخراج شد (۸). صمغ کتیرا، صمغ فارسی و پکتین از بازار محلی آمل خریداری و آسیاب شد. در این مطالعه، بخش محلول صمغ‌های کتیرا و فارسی استفاده گردید و جداسازی بخش‌های محلول و نامحلول با روش Beirami-Serizkani و همکاران (۲۰۲۱) انجام گردید (۷). پودر آب پنی (۷۰٪ لاکتوز، ۱۵٪ پروتئین و ۲/۷٪ رطوبت) توسط شرکت لبنی دوشه‌آمل (لبنیات هراز) فراهم گردید.

۲-۲- آماده‌سازی نوشیدنی

نوشیدنی میوه‌ای بر پایه لبنی طبق استاندارد ملی ایران (به شماره ۱۶۸۸۱) دارای حداقل ۲۰ درصد پایه لبنی (۶/۰ درصد پروتئین) و حداقل ۲۰ درصد آب میوه می‌باشد. در نتیجه در فرمول نوشیدنی از ۴ درصد پودر آب پنی و ۲۰ درصد مخلوط آبمیوه آناناس و نارگیل (با نسبت ۱:۱) استفاده شد. شکر به عنوان شیرین‌کننده به میزان ۴/۵ درصد اضافه گردید. میزان صمغ‌های بومی به عنوان استابیلایزر بر اساس بهینه‌سازی تعیین گردید. بدین منظور ۷ فرمول مختلف از نوشیدنی با استفاده از سه صمغ بومی (کتیرا، فارسی و مرو) به صورت جداگانه

۶-۲- آزمون رنگ سنجی

جهت اندازه گیری تغییرات رنگ نمونه ها، سه شاخص L^* ، a^* و b^* با استفاده از دستگاه هانترلب (ColorFlex EZ, USA) صورت گرفت. اختلاف رنگ کلی نمونه نوشیدنیها با نمونه کنترل (L_0 , a_0 و b_0) با فرمول زیر محاسبه می گردد (۲۰).

$$\Delta E = \sqrt{(L - L_0)^2 + (a - a_0)^2 + (b - b_0)^2}$$

۷-۲- ارزیابی حسی

برای ارزیابی حسی نمونه های نوشیدنی از افراد آموزش دیده و آزمون هدونیک پنج نقطه ای با مشخصات امتیازی ۱ تا ۵ استفاده می گردد. به ترتیب امتیاز شامل غیرقابل قبول، نسبتاً رضایت بخش، خوب، عالی و بسیار عالی می باشد. نمونه ها از نظر خصوصیتی مانند مزه، طعم و بو، قوام، رنگ، ظاهر و مقبولیت کلی مورد بررسی قرار خواهند گرفت (۲۵).

۸-۲- تجزیه و تحلیل آماری

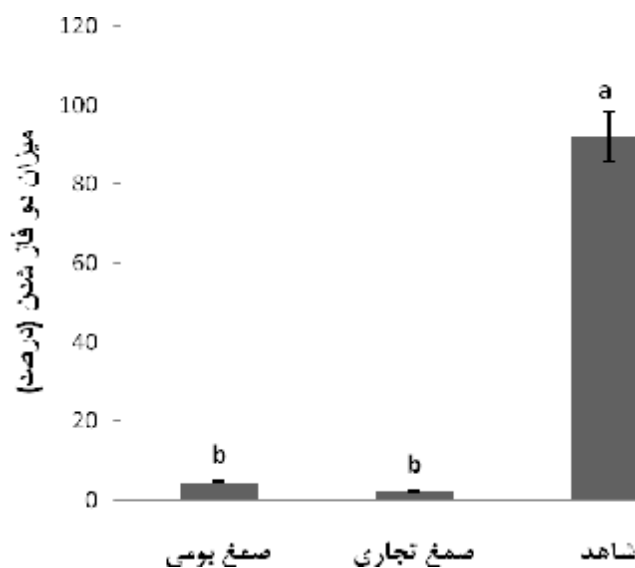
در این مطالعه، نتایج داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۰ مورد بررسی قرار گرفت. به منظور تحلیل داده ها و بررسی معنی دار بودن اختلاف موجود بین میانگین ها از روش تجزیه واریانس ANOVA (طرح کاملاً تصادفی) و آزمون دانکن در سطح اطمینان ۹۵٪ استفاده شد. نتایج براساس میانگین \pm انحراف استاندارد سه تکرار گزارش شد.

۳- نتایج

۳-۱- جداسازی فاز

جداسازی فاز و یا رسوب نوشیدنی پیناکولادا بر پایه آب پنیر در شکل ۱ مشاهده می شود. بیشترین جداسازی سرم (۹۲ درصد) مربوط به نمونه شاهد (بدون حاوی صمغ) می باشد، این در حالی است که استفاده از هیدروکلوئیدهای بومی و تجاری به صورت معنی داری جداسازی سرم را کاهش داده است ($P < 0.05$). این نتایج نشان دهنده استحکام اتصالات ایجاد شده صمغ ها با آب است. نوشیدنی حاوی صمغ تجاری (پکتین) کمترین جداسازی فاز را دارد که هر چند

با نمونه حاوی صمغ های بومی اختلاف معنی داری ندارد ($P > 0.05$). استفاده ترکیبی از صمغ های بومی با نسبت بیشتری از صمغ کتیرا و فارسی و درصد کمتری از صمغ مرو باعث پایداری نوشیدنی پیناکولادا بر پایه آب پنیر شد. در نتیجه دنا تورا سیون حرارتی پروتئین آب پنیر، گروه های عاملی آن از جمله گروه های سولفیدریل، که بیشتر درون ساختار آن قرار داشتند در سطح قرار گرفته و با برقراری پیوندهای دی سولفیدی با گروه های سولفیدریل پروتئین های مجاور، در تشکیل تجمعات پروتئینی مشارکت می جویند. در حضور گروه های فعال، فرآیند آگرگاسیون همچنان ادامه پیدا می کند تا جایی که آگرگیت ها آن قدر سنگین می شوند که توان مقابله با گرانش را از دست داده و رسوب می کنند. یکی از راه کارهای کاهش ته نشینی در نوشیدنی حاوی پروتئین آب پنیر، استفاده از هیدروکلوئیدها می باشد. این ترکیبات با ویسکوز کردن نوشیدنی، به هم پیوستن پروتئین های دنا توره شده و یا آگرگیت های کوچک را کند و به عبارتی دشوار می کنند و بدین ترتیب باعث کاهش ته نشینت این نوشیدنی ها می شوند (۲۴، ۱۱). Ahmadi و همکاران (۲۰۱۸) بیان داشتند که صمغ ها با واکنش با پروتئین های دنا توره شده آب پنیر مانع دو فاز شدن نوشیدنی آلبالو پروتئینه می شود (۳). گروهی از هیدروکلوئیدها با کاهش دفعه ی الکتروستاتیکی (هیدروکلوئیدهای جذبی) و گروهی دیگر به وسیله ی افزایش ویسکوزیته فاز پیوسته (هیدروکلوئیدهای غیر جذبی) باعث پایداری محیط می شوند (۵). پکتین با درجه متوکسیل بالا رایج ترین صمغ مورد استفاده جهت جلوگیری از جدا شدن آب پنیر در نوشیدنی های شیراسیدی شده می باشد. پکتین به صورت دولایه در اطراف تجمعات پروتئین شیر قرار می گیرد که لایه داخلی به شدت جذب این تجمعات شده و لایه خارجی در فاز سرمی قرار می گیرد و به این ترتیب باعث پایداری سیستم می شود (۱۴). Abbasi و همکاران (۲۰۱۳)، نشان دادند که استفاده ترکیبی از صمغ های بومی (فارسی و کتیرا) باعث پایداری نوشیدنی شیر- آب پرتقال می شود (۱).

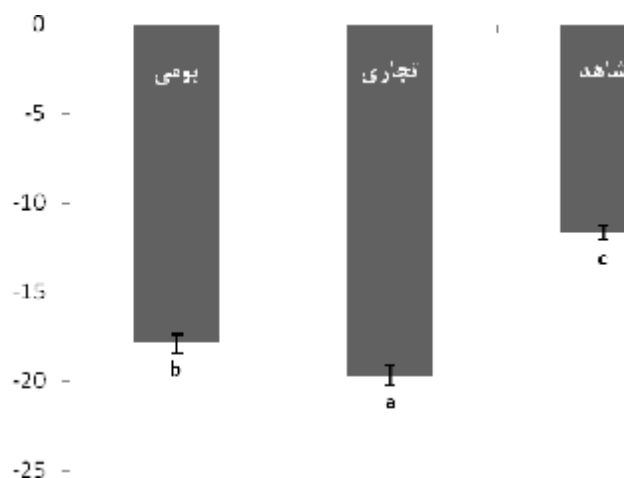

شکل ۱- تأثیر هیدروکلئیدها بر میزان پایداری نوشیدنی پیناکولادا بر پایه آب پنی

۳-۲- پتانسیل زتا

نمودار ۲، پتانسیل زتا نمونه شاهد و پایدارشده با صمغ‌ها را نشان می‌دهد. مقدار پتانسیل زتا نمونه شاهد منفی بوده و در نتیجه افزودن هیدروکلئیدها به آن پتانسیل زتا همچنان منفی می‌باشد ولی از لحاظ عددی این مقدار افزایش یافت که نشان‌دهنده دافعه الکترواستاتیک ایجاد شده توسط هیدروکلئیدها جهت پایدارسازی آن‌ها بود. به نظر می‌رسد که در پایدارسازی نوشیدنی پیناکولادا بر پایه آب پنی توسط صمغ‌های بومی و تجاری، نیروهای دافعه فضایی و دافعه الکترواستاتیکی نقش مهمی دارند و باعث پایداری و مانع از رسوب نوشیدنی می‌شوند. مقدار پتانسیل زتا نوشیدنی پایدارشده با صمغ تجاری (پکتین) بیشتر از صمغ‌های بومی بود ($P < 0.05$). این نتایج منطبق بر نتایج حاصل از آزمون جدایی فاز بود. پتانسیل زتا به عنوان یک پتانسیل الکتریکی، پیرامون ذرات و همچنین سلول‌ها وجود دارد. سلول‌ها در محلول، به علت وجود یون‌ها، همچنین ترکیبات سازنده غشاء (مانند پروتئینها، چربی‌ها و قندها) دارای بار الکتریکی در سطح خود می‌باشند و گسترش بار در اطرافشان سبب تأثیر بر یون‌های مجاورشده که نتیجه آن افزایش غلظت تعداد یون‌ها (یون‌های بار الکتریکی

مخالف) در فاصله نزدیک غشاء می‌باشد. در صورت وجود دافعه الکترواستاتیک کافی بین ذرات معلق، پتانسیل زتا ایجاد شده به عنوان یک مانع در برابر به هم پیوستن ذرات عمل می‌کند و به این ترتیب باعث پایداری سیستم می‌شود. بر اساس تئوری DLVO پایداری سیستم‌های کلئیدی تحت تأثیر پتانسیل زتا و نیروی واندروالسی می‌باشد و بر اساس اینکه کدام یک از نیروهای جاذبه یا دافعه بین ذرات، بر دیگری غالب باشد، ذرات معلق به هم نزدیک شده و رسوب می‌کنند و یا یکدیگر را دفع کرده و از هم دور می‌شوند و سیستم کلئیدی پایدار باقی می‌ماند. در صورت وجود دافعه الکترواستاتیک کافی بین ذرات معلق، پتانسیل زتا ایجاد شده به عنوان یک مانع در برابر به هم پیوستن ذرات عمل می‌کند (۱۹). نمونه حاوی صمغ پکتین کمترین جدایی فاز را داشت که می‌تواند به علت افزایش بیشتر پتانسیل زتای نوشیدنی و در نتیجه پایداری بیشتر آن باشد. Azarikia و عباسی (۲۰۱۶) نشان دادند که استفاده از هیدروکلئیدهای بومی از جمله صمغ کتیرا و فارسی با اتصال با پروتئین‌هایی با بار الکتریکی مختلف خود باعث جلوگیری از تجمع و رسوب می‌شوند و پایداری افزایش می‌یابد (۶).

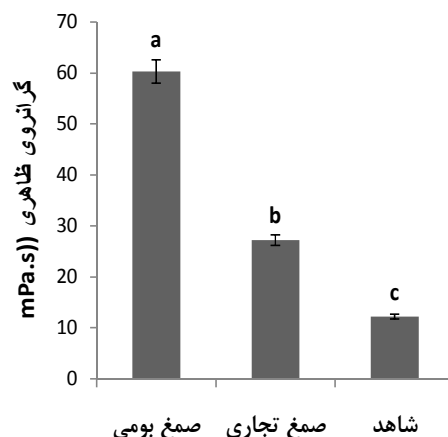

شکل ۲- تاثیر هیدروکلونیدها بر پتانسیل زتا نوشیدنی پیناکولادا بر پایه آب پنیر

افزایش مقاومت فیزیکی، تشکیل فیلم، کنترل تبلور، مهار سینرسیس و بهبود بافت به کار می‌روند. هیدروکلونیدها به دلیل خاصیت هیدروفیلیک بالا با آب تعامل قوی برقرار کرده و با حبس آب آزاد موجود در ساختار مواد غذایی موجب بهبود بافت می‌شوند (۲۱). انتخاب نوع و غلظت هیدروکلونیدی مناسب در کنترل کیفیت حسی و فیزیکی نوشیدنی‌ها مهم می‌باشد زیرا ثبات نوشیدنی می‌تواند با افزایش ویسکوزیته بهبود یابد، اما مصرف کنندگان نوشیدنی‌هایی با ویسکوزیته بیش از حد رانمی‌پذیرند (Gössinger, ۱۷) و همکاران (۲۰۱۸) اظهار داشتند که مصرف کنندگان نوشیدنی‌های سیب غلیظ شده با صمغ زانتان را به دلیل تأثیر منفی ویسکوزیته بیش از حد نپذیرفتند (۱۰).

۳-۳- ویسکوزیته

نمودار ۳ میزان گرانیوی ظاهری نمونه‌های نوشیدنی پیناکولادا بر پایه آب پنیر را در سرعت برشی $60 s^{-1}$ و دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌گردد استفاده از هیدروکلونیدها موجب افزایش گرانیوی نوشیدنی شده است. افزودن ترکیبی صمغ‌های بومی باعث افزایش بیشتر گرانیوی نوشیدنی نسبت به صمغ تجاری گردید ($P < 0.05$). میزان ویسکوزیته و قوام نوشیدنی‌ها در حدی بود که یک احساس دهانی مطلوبی را ایجاد کرد. هیدروکلونیدها در غلظت‌های پایین سبب ژله‌ای شدن محیط‌های مایع می‌گردند می‌گردند. این ترکیبات برای بهبود خواص رئولوژیکی و بافتی در صنایع غذایی کاربرد دارد. اغلب به عنوان مواد افزودنی به منظور افزایش ویسکوزیته، تشکیل ساختار ژل و

شکل ۳- تاثیر هیدروکلوئیدها بر گرانروی ظاهری نوشیدنی پیناکولادا بر پایه آب پنیر

۳-۴- اختلاف رنگ

پارامترهای رنگ‌سنجی نوشیدنی حاوی صمغ و بدون صمغدر جدول ۱ نشان داده شده است. بالاترین مقدار شاخص رنگی L* در نمونه شاهد و کمترین آن در نمونه حاوی صمغ‌های بومی مشاهده می‌شود (P<۰/۰۵). نتایج مشخص کرد که افزودن صمغ سبب کاهش کلیه پارامترهای توصیف کننده رنگ از جمله شاخص شفافیت-تیرگی (L*)، شاخص زرد-آبی (b*) و شاخص قرمزی - سبزی (a*) می‌شود. البته افزودن صمغ بومی باعث افزایش شاخص a* می‌شود. نوع هیدروکلوئید هم بر این پارامترهای رنگی تا حدودی موثر بوده است.

رنگ عامل مؤثر در جلب نظر و انتخاب ماده غذایی است و وجود آن در تشخیص سریع پذیرش نهایی هر فراورده غذایی مؤثر می‌باشد، زیرا رنگ باعث جذابیت ماده غذایی می‌گردد (۲۳). در واقع رنگ و ظاهر اولین پارامتری است که توسط مصرف کننده مورد بررسی و ارزیابی قرار می‌گیرد و فاکتور مهمی در پذیرش یا رد محصول حتی قبل از قرار دادن در داخل دهان می‌باشد (۱۲). مطابق با نتایج حاضر، Keshtkaran و همکاران (۲۰۱۳) بیان داشتند که افزودن صمغ کتیرا به شیر باعث کاهش روشنائی شیر می‌گردد (۱۵).

جدول ۱- تاثیر هیدروکلوئیدهای مختلف بر شاخص رنگی نوشیدنی پیناکولادا بر پایه آب پنیر

نمونه	L*	a*	b*	ΔE
بومی	۴۸/۹۲±۰/۶۶ ^b	۱۱/۸۷±۰/۶۲ ^a	۴۳/۴۲±۰/۶۹ ^a	۱۲/۹±۰/۸۲
تجاری	۵۱/۸۵±۱/۵۵ ^a	۹/۱۵±۱/۲۰ ^b	۴۰/۴۲±۱/۸ ^b	۹/۶±۰/۶۷
شاهد	۵۳/۷۴±۱/۵۲ ^a	۱۰/۴۵±۰/۹۹ ^{ab}	۴۴/۱۷±۱/۲ ^a	-

*حروف کوچک متفاوت در هر ستون، نشان‌دهنده اختلاف معنی‌داری در سطح ۰/۰۵ درصد است.

۳-۵- ارزیابی حسی

به میزان خیلی کم مشخص بوده است و موجب کسب امتیاز کمتر نسبت به شاهد شده است، هر چند این اختلاف معنی دار نبود ($P > 0/05$). نگرانی اساسی در تمام آزمون‌های حسی، میزان پذیرش محصول از طرف مصرف کننده می باشد. نمونه شاهد به دلیل رسوب و ته نشینی حاصل از دو فاز شدن آب پنیر ظاهر پسندی کمتری نسبت به نمونه‌های حاوی استایلیازر از خود نشان داد. افزودن صمغ‌ها باعث افزایش گرانیروی و قوام نمونه‌ها گردید. افزایش گرانیروی تا حد معینی می تواند باعث افزایش امتیاز پذیرش کلی شود. در نهایت می توان نتیجه گرفت که از نظر اکثر ویژگی‌های حسی، نوشیدنی حاوی صمغ‌های بومی و نوشیدنی حاوی صمغ تجاری امتیازات خوبی کسب کردند و می توانند به عنوان نمونه‌های خوب معرفی گردند.

نتایج حاصل از ارزیابی حسی نوشیدنی پیناکولادا بر پایه آب پنیر که در جدول ۲ نشان داده شده است، نشان دهنده وجود تفاوت معنی دار بین نمونه‌ها با نمونه شاهد برای صفات قوام و ظاهر بوده است ($P < 0/05$). از نظر ویژگی مزه و پذیرش کلی، نمونه حاوی صمغ تجاری پکتین بیشترین امتیاز و نمونه شاهد (بدون صمغ) کمترین امتیاز را کسب کردند. البته علیرغم وجود تفاوت عددی در امتیازات کسب شده، نتایج حاصل از تجزیه واریانس اختلاف معنی داری نشان نداد ($P > 0/05$). از نظر ویژگی رنگ هیچ گونه اختلافی در بین نمونه‌ها مشاهده نشد. از نظر ویژگی بو، نمونه شاهد بهتر از نمونه حاوی صمغ بوده است. بوی صمغ‌های بومی در نوشیدنی

جدول ۲- تاثیر هیدروکلوئیدهای مختلف بر ارزیابی حسی نوشیدنی پیناکولادا بر پایه آب پنیر

نمونه	طعم و مزه	بو	بافت و قوام	رنگ	ظاهر	پذیرش کلی
بومی	۴/۳±۰/۲۱ ^a	۴/۳±۰/۳۵ ^a	۴/۴±۰/۱۸ ^{ab}	۴/۵±۰/۳۱ ^a	۴/۴±۰/۳۶ ^a	۴/۴±۰/۲۷ ^a
تجاری	۴/۵±۰/۳۰ ^a	۴/۵±۰/۱۸ ^a	۴/۵±۰/۳۳ ^a	۴/۵±۰/۲۵ ^a	۴/۵±۰/۴۵ ^a	۴/۵±۰/۳۰ ^a
شاهد	۴/۱±۰/۲۹ ^a	۴/۶±۰/۱۶ ^a	۴/۱±۰/۱۲ ^c	۴/۵±۰/۲۸ ^a	۳/۶±۰/۵۴ ^a	۴/۲±۰/۲۷ ^a

*حروف کوچک متفاوت در هر ستون، نشان دهنده اختلاف معنی داری در سطح ۰/۰۵ درصد است.

۴- نتیجه گیری

نتایج حاصل از بررسی تاثیر هیدروکلوئیدهای مختلف بومی (کتیرا، مرو و فارسی) و تجاری (پکتین) بر پایداری نوشیدنی پیناکولادا بر پایه آب پنیر نشان داد که ترکیبی از صمغ‌های بومی قادر به پایداری فیزیکی نوشیدنی حاوی آب پنیر می باشد، به طوری که قابل رقابت با صمغ تجاری پکتین می باشد. بنابراین از آن جا که پکتین ارزش اقتصادی کمتری نسبت به صمغ‌های بومی دارد، در نتیجه استفاده از صمغ‌های بومی می تواند قیمت تمام شده جهت تولید نوشیدنی پیناکولادا بر پایه آب پنیر را کاهش دهد.

۵- سپاسگزاری

از جناب آقای مهندس بزرگمهر دادگر، ریس شرکت لبنی دوشه آمل (لبنیات هراز) به جهت فراهم آوردن امکانات جهت انجام این پژوهش صمیمانه قدردانی می شود.

۶- منابع

1. Abbasi, S. and Mohammadi, S. 2013. Stabilization of milk–orange juice mixture using Persian gum: Efficiency and mechanism. *Food Bioscience*, 2: 53-60.
2. Abedi, F., Sani, A.M. and Karazhiyan, H. 2014. Effect of some hydrocolloids blend on viscosity and sensory properties of raspberry juice-milk. *Journal of food science and technology*, 51(9): 2246-2250.
3. Ahmadi, S. F., Nasirpour, A., Goli, S. A. H. and Riahi, E., 2018. Effect of heat treatment and solution preparation procedure on colloidal stability of whey protein sour cherry beverage. *International journal of dairy technology*, 71(3): 781-790
4. Anbarani, N. M., Razavi, S. M. A. and Taghizadeh, M. 2021. Impact of sage seed gum and whey protein concentrate on the functional properties and retrogradation behavior of native wheat starch gel. *Food Hydrocolloids*, 111: 106261.

- and physical properties of a flavored milk drink made with date syrup. *Journal of dairy science*, 96(8): 4794-4803.
16. Khodaei, D., Oltrogge, K. and Hamidi-Esfahani, Z., 2020. Preparation and characterization of blended edible films manufactured using gelatin, tragacanth gum and, Persian gum. *LWT*, 117: 108617.
 17. Li, Y. and Fan, L., 2020. Comparative studies on the stabilization of Flos Sophorae Immaturus beverages by various hydrocolloids. *LWT*, 123: 109117.
 18. Renuka, B., Kulkarni, S.G., Vijayanand, P. and Prapulla, S.G., 2009. Fructooligosaccharide fortification of selected fruit juice beverages: Effect on the quality characteristics. *LWT-Food Science and Technology*, 42(5): 1031-1033.
 19. Roshanzamir, M. M., Rajaei, P., and Ahmadi, C. H. 2017. Effect of pectin, xanthan, guar and carboxy methyl cellulose on the cloudiness stability of pasteurized carrot juice, 75-84.
 20. Ruiz-De Anda, D., Ventura-Lara, M.G., Rodríguez-Hernández, G., and Ozuna, C. 2019. The impact of power ultrasound application on physicochemical, antioxidant, and microbiological properties of fresh orange and celery juice blend. *Journal of Food Measurement and Characterization* ,13(4):3140-8.
 21. Sandoval-Castilla, O., Lobato-Calleros, C., Aguirre-Mandujano, E. and Vernon-Carter, E.J. 2004. Microstructure and texture of yogurt as influenced by fat replacers. *International Dairy Journal*, 14(2): 151-159.
 22. Sanmartín, B., Díaz, O., Rodríguez-Turienzo, L. and Cobos, A. 2012. Composition of caprine whey protein concentrates produced by membrane technology after clarification of cheese whey. *Small Ruminant Research*, 105(1-3): 186-192.
 23. Sin, H. N., Yusof, S., Hamid, N. S. A. and Rahman, R. A. 2006. Optimization of enzymatic clarification of sapodilla juice using response surface methodology. *Journal of food engineering*, 73(4): 313-319.
 24. Teimouri, S., Abbasi, S. and Scanlon, M.G. 2018. Stabilisation mechanism of various inulins and hydrocolloids: Milk-sour cherry juice mixture. *International journal of dairy technology*, 71(1): 208-215.
 25. Voss, G.B., Monteiro, M.J.P., Jauregi, P., Valente, L.M. and Pintado, M.E. 2021. Functional characterisation and sensory
 5. Azarikia, F. and Abbasi, S. 2010. On the stabilization mechanism of Doogh (Iranian yoghurt drink) by gum tragacanth. *Food Hydrocolloids*, 24(4): 358-363
 6. Azarikia, F. and Abbasi, S. 2016. Mechanism of soluble complex formation of milk proteins with native gums (tragacanth and Persian gum). *Food Hydrocolloids*, 59: 35-44.
 7. Beirami-Serizkani, F., Hojjati, M. and Jooyandeh, H. 2021. The effect of microbial transglutaminase enzyme and Persian gum on the characteristics of traditional kefir drink. *International Dairy Journal*, 112: 104843.
 8. Bostan, A., Razavi, S.M. and Farhoosh, R. 2010. Optimization of hydrocolloid extraction from wild sage seed (*Salvia macrosiphon*) using response surface. *International Journal of Food Properties*, 13(6): 1380-1392.
 9. Ferreira, M.V.S., Cappato, L.P., Silva, R., Rocha, R.S., Guimarães, J.T., Balthazar, C.F., Esmerino, E.A., Freitas, M.Q., Rodrigues, F.N., Granato, D. and Neto, R.P. 2019. Ohmic heating for processing of whey-raspberry flavored beverage. *Food Chemistry*, 297, 125018.
 10. Gössinger, M., Buchmayer, S., Greil, A., Griesbacher, S., Kainz, E., Ledinegg, M., Leitner, M., Mantler, A.C., Hanz, K., Bauer, R. and Graf, M. 2018. Effect of xanthan gum on typicity and flavour intensity of cloudy apple juice. *Journal of Food Processing and Preservation*, 42(10): 13737.
 11. Goudarzi, M., Madadlou, A., Mousavi, M.E. and Emam-Djomeh, Z., 2012. Optimized preparation of ACE-inhibitory and antioxidative whey protein hydrolysate using response surface method. *Dairy science & technology*, 92(6): 641-653.
 12. Hatcher, D.W., Symons, S.J. and Manivannan, U. 2004. Developments in the use of image analysis for the assessment of oriental noodle appearance and colour. *Journal of Food Engineering*, 61(1): 109-117.
 13. Hernández-Ledesma, B., Ramos, M., and Gómez-Ruiz, J. Á. 2011. Bioactive components of ovine and caprine cheese whey. *Small Ruminant Research*. 1(101): 196-204.
 14. Jensen, S., Rolin, C. and Ipsen, R., 2010. Stabilisation of acidified skimmed milk with HM pectin. *Food hydrocolloids*, 24(4):291-299.
 15. Keshtkaran, M., Mohammadifar, M.A., Asadi, G. H., Nejad, R. A. and Balaghi, S., 2013. Effect of gum tragacanth on rheological

28. Yuliarti, O., Mei, K. H., Ting, Z. K. X. and Yi, K.Y. 2019. Influence of combination carboxymethylcellulose and pectin on the stability of acidified milk drinks. *Food Hydrocolloids*, 89: 216-223.
29. Zamani, H., Zamani, S., Zhang, Z. and Abbaspourrad, A., 2020. Exceptional colloidal stability of acidified whey protein beverages stabilized by soybean soluble polysaccharide. *Journal of Food Science*, 85(4): 989-997.
- evaluation of a novel synbiotic okara beverage. *Food Chemistry*, 340: 127793.
26. Wagoner, T.B. and Foegeding, E.A. 2017. Whey protein–pectin soluble complexes for beverage applications. *Food Hydrocolloids*, 63: 130-138.
27. Yingst, J.M., Veldheer, S., Hammett, E., Hrabovsky, S. and Foulds, J. 2017. A method for classifying user-reported electronic cigarette liquid flavors. *Nicotine & Tobacco Research*, 19(11): 1381-1385.

(Original Research Paper)
**Effect of Native Gums (Tragacanth, Persian and Sage Seed) on
the Stability of whey-Based Pina Colada Beverage and its
Comparison with Commercial Gum**

Bahareh Dehghan¹, Reza Esmail Zadeh Kenari^{2*}, Zeynab Raftani Amiri²

1- PhD Student of Food Science and Technology, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Sari, Iran.

2- Professor, Department of Food Science and Technology, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, **Sari, Iran.**

3- Professor, Department of Food Science and Technology, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Sari, Iran.

Received:01/01/2022

Accepted:07/02/2022

Abstract

The utilization of whey as a by-product of dairy factories in the formulation of fruit drinks, with its high nutritional value, is the best way to return it to the human diet. Colloidal instability or serum separation is a major problem of whey-based beverages. Due to the increasing consumption of hydrocolloids in the food industry and the high price of commercial gums, the use of native gums has become very important. The effect of native gums (a combination of tragacanth, Persian, and sage seed) and commercial gum (pectin) were investigated on stability, viscosity, zeta potential values, and color of beverages. Finally, a sensory evaluation was made on the drink samples. The results showed that the lowest serum separation (4.2%) was related to the sample containing commercial gum and the highest value (92%) was related to the control sample (without gum) ($P < 0.05$). However, this difference was not significant between commercial and native samples. The highest zeta potential (-19.7) and viscosity (60.3) were related to samples containing commercial gum and native gums, respectively. In terms of sensory evaluation, drinks containing native and commercial gums scored well and can be introduced as good examples. According to the result of this study, it is possible to produce pinacolada drink (a combination of coconut and pineapple juice) based on whey with the least amount of sediment and serum separation using a combination of native gums.

Keywords: Drinks, Whey, Pineapple and Coconut, Stabilization, Hydrocolloids.

*Corresponding Author: reza_kenari@yahoo.com